

Rafiq Yusifoğlu

ZƏFƏR TARİXİ

Min dəfə şükür olsun
Aləmlərin Rəbbinə!
Vətən sevgisi salıb
Hamumuzun qəlbini...

Yurduma xor baxanın
Dimdik burnunu ovduq.
Həvirləşən itləri
"İtiqovan"la qovduq...

Atalar söyləmişkən
Bir də gələrsən arxa su!
Arxalı köpəklərin
Yerə gəldi arxası...

Bizi qorxuda bilməz
Sizin silah yarışını,
Qarqayınar köksümüzə
Suya dönər qurğuşun...

Yandırdığımız evlər
Sizə üz qarasıdı...
Biz qisas almıyıq,
Hələ bu harasıdı?

Göydə "Bayraqdar" uçur,
Başınız bərk qarışıb...
Günahsız körpələrin
Sizi tutub qarğışı...

Xarıbülbul gül açdı,
Qış çevrilib yaz oldu...
Qələbə tariximiz
Qızıl qanlı yazıldı...

Zəfərlər ütüləndi
Alınımızın qırışı...
Düşmənlərə verilməz
Torpağın bir qarışı...

Çaqal sürüsü ilə
Aslan kimi döyüşdük...
Zəfər tarixi yazıb,
Biz tarixi dəyişdik...

PAYIZDA XARI BÜLBÜL

Xarı bülbul güc alıb,
Şəhidlərin qanından.
O, torpağın altında
Əsir həyəcanından.

Nə olsun ki, payızdır,
Öndən qarlı qış gəlir.
Torpaqdan baş qaldırmaq
Ona yaman xoş gəlir.

Xarı bülbul elə bil
Şipsirin bir yuxu görür...
Doğma əllər çəməyə
Uzanıb, onu dərir...

Ulduzlar gəl-gəl deyir,
Göyün yeddi qatından.
Doğma hənir eşidib,
Boylanır yer altından.

Xarı bülbul kövrəlib,
Xarı bülbul dolubdur.
İndi o, əsgərlərin
Talismanı olubdur...

Dartınır, qurcalanır,
Ürəyi tir-tir əsir.
O, doğma insanların
Görüşünə tələsir...

BU PAYIZ HAVASINDA

Yağış yağır alnıma,
Yağış yağır üzümə.
Bu payız havasında
Yer tapmıram özümə...

Vaxtsız solan qönçələr
Ürəyimi ağrıdır...
Müharibə ürəkdən
Silinməyən ağrıdır...

Şəhidlər çevriliblər
İsaq-Musaq quşuna!
Yağan yağış qarışır
Gözələrimin yaşına...

Nur cöhrəli igidlər
Sanmayın ki, söndülər.
Vətənin damarında
Təzə qana döndülər...

Yaramızın üstünə
Səpilən duz oldular.
Başımızın üstündə
Təzə ulduz oldular...

Xəzan yarpaqları tək
Uçub ruh aləminə,
Onlar səpələndilər
Vətənin qədəminə...

Yağış yağır alnıma,
Yağış yağır üzümə.
Bu payız havasında
Yer tapmıram özümə...

TƏSKİNLİK MƏLHƏMİ

Adamın içində yağın
həsrət yağışlarını
ümid çətirləri də
saxlamır...
Qələbə sevinci
təskinlik məlhəminə
dönsə belə,
Şəhid analarının
kənül yarası
göz bağlamır ki,
bağlamır...

TƏK AĞAC

Bir zaman evimizin
Önündəki yamacda
Bir tək ağac görmüşdüm, -
Tək darıxır ağac da...

Kölgəsində görsək də
Hərdən qoyun-quzunu.
O, tək-tənha qalmışdı
Aylar, illər uzunu...

Həmişə tək qalanda
Tək ağacı düşündüm.
İçimi sazaq kəsdi,
Tənhalıqdan üşüdüm...

Gözələrimin önündən
Keçdi düzələr, yamaclar.
Düşündüm ki, xoşbəxtdi
Məşədəki ağaclar...

Dönə bilsəm kəndimə,
Özümə ev tikəcəm.
Tənha qalan ağacın
Önündə diz çikəcəm.

Əlim sığal çəkəcəm
Düynülü gövdəsinə.
Kövrəlib hay verəcəm
Ürəyimin səsinə...

Tək ağacın yanında
Təzə ağac əkəcəm.
Göz yaşımı suvarıb,
Hər nazımı çəkəcəm...

Qışda küləkdən, yayda
Qoruyacam quraqdan.
Fərəhlə baxacağam
Mən onlara qıraqdan...

Doğma hənir eşidib,
Sevinəcəm yal-yamac.
Daha darıxmayacaq
Tənhalıqdan tək ağac...

ŞƏHİD NƏĞMƏSİ

Biz əbədi ruh oluruq, quşa dönmürük,
Sevənlərin gözlərində yaşa dönmürük,
Əbəs yerə ölmürük ki, Vətən yolunda,
Müstəqillik sarayında daşa dönmürük!

Qələbəyə sonsuz ümid bəsləyirik biz,
Sizdən zəfər xəbərini gözləyirik biz.
Dönüb vətən gözlərində qovsi-qüzəhə,
Yurdumuzu gələcəyə səsəyirik biz...

El yolunda qan veririk, qanlar tökürük,
Təkə bayraq qarşısında biz diz çökürük.
Ağlamayın, sızlamayın, şəhidlər ölmür,
Biz ruh olub yurdumuza keşik çəkirik...

Dar məqamda kaman kimi gərilirik biz,
Ana yurdun qədəminə sərilirik biz.
Qanımızla elə yeni həyat veririk,
Xalqın xoşbəxt günlərində dirillirik biz...

GƏRƏK YER KÜRƏSİ VƏTƏNƏ DÖNƏ

Köksündə ürəyi çevrilib daşa,
İnsan olduğunu insan unudub.
Qənim kəsilibdir qarında qardaşa,
Bizə Yaradandan qəzəbi tutub...

Havaya burxıldıq hissi, pasaqı,
Ayın da üzündə ləkə çoxalıb.
Günəşin önünü kəsib hasarlar,
Ana yurdumuzda kölgə çoxalıb...

Suya zəhər qatdıq, göylərə tüstü,
Yerdə insan üçün hava, su çatmır.
Küləyin önündə bəndlər qurmuşuq,
Anamız torpağın havası çatmır...

Bütün canlılara Yer vətən olsa,
Görərik dünyanın əvəzi yoxdu.
Elə yüklənib ki, bu yer kürəsi,
Daha fırlanmağa həvəsi yoxdu...

Sevgidir qoruyan bəşəriyyəti,
Vədəndir, ağıldır hər dərəcə dəvə.
İnsan olduğunu dərk etsə insan,
Gülşənə çevrilər torpaq, su, hava...

Didərgin salmışıq onu ürəkdən, -
Gərəkdir ilahi ruh bədənə dönə!
İnsanı kiçildər kiçik vətənlər,
Gərəkdir Yer kürəsi vətənə dönə...

ÖLÜMƏ MƏHKUMDU HƏKİMSİZ ÖLKƏ

Onun geyimi tək üzü də ağdı,
Tərtəmiç, ağ xalat götürmür ləkə.
Həkim el güvənən bir uca dağdı,
Ölümə məhkumdu həkimsiz ölkə...

Bir vaxt qu quşuna qaz deyənlərin,
Külək fəryadını ərsə daşıyır.
Mənə ucuz dərman yaz deyənlərin,
Ucuz cəmdəyini porşə daşıyır...

Mərdlərə çatarmı namərdin ərki?
Ləkə vurarlarmı qəlbini pakına?
Elə bilirdilər ki, bu yazıq həkim
Borçluymuş bunların zəti-pakına...

Susubdur bir yekəqarın yanında,
Üzünə çökübdür xəffif bir kədər.
Pula pul deməyənin harın yanında,
Olub hörməti də maaşı qədər...

Axırı belədir ağ edənlərin,
Yetmir köməyinə mülkü, sarayı...
Bir vaxt həkimlərə lağ edənlərin,
Gözündən boylanırsın imdad harayı!

Həkim virusları almır eyninə,
Hamı evdə qalır, o işə gedir.
Elə bil kəfəni geyib əyninə,
Qorxunc əzrayilla döyüşə gedir...

Tərləyib eynəyi, göynəyir içi,
Görünməz eləyib duman işığı.
Xəstə cəmiyyəti sağaltmaq üçün
Hələ bəs eləmir iman işığı...

SABUN VƏ QIYAMƏT ELÇİSİ

"Ay baba, Yer kürəsini sabun-
layıb yumaq olsaydı, canımız qur-
tarardı tez-tez əllərimizi sabunla-
yıb yumaqdan..."

Nəvəmin sözlərindən

Heyrətdən çiçək də dönüb daş olar,
Başına min oyun açılıb Yerini.
Bu ağcöz, qanıqan, cəllad nəşilər
Dünyanı nə hala salıblar görün?

Dəliyə, qanmazıq ya biz, ya bunlar? -
Maska taxanlara baxıb qımıxdım...
Əlimi yusam da, bu gün sabunla,
Dünyadan əlimi çoxdan yumuşdum...

Bəs biz harda idik bu çağa kimi?
Bir şey duymurduqmu seldən, doludan?
Qına çəkilməklə tsbağa kimi
Qorunmaq mümkümmü gələcək bələdan?

Vəlvələ yaradıb qorxu canında,
Yazıqdı, bədbəxtədi bu el, bu ulus...
Ağcöz insanların nəfəsi yanında
Toya gətərdi koronavirus...

Gəlir üstümüzə bir qorxunc bəla,
Onun səbəbini duyasan gərəkdir.
Əlləri yumaqla iş bitmir, bala,
Dünyanın özünü yuyasan gərəkdir...

Əsil üz görünər boya itəndə,
Haqqın öz meyarı, ölçüsü gələcək...
Abır olmayanda, həya itəndə
Yerə qiyamətin elçisi gələcək...

Səhraya çevrilib nə qədər gülşən,
Çiçək açılmasa, bülbul ötərmi?
Natəmiz əllərlə bu günə düşən
Dünyanı yumağa sabun yetərmi?!...

TƏMİZ ƏLLƏR

Qələbəni keçənləri əzrayıl duyub,
Virusla qorxudur ellərimizi...
Hər gün neçə dəfə sabunla yuyub,
Spirtlə silirik əllərimizi...

Düşmənin əmrinə olub müntəzər,
Çox daşlar atmışıq biz dost dağına...
İndi küçələrdə viruslar gəzir,
Hamımız dönmüşük ev dustağına...

Çıxmağa qorxuruq el arasına,
Elə bil dönübdür ölkə yumağa,
Gedə də bilmirik dostun yasına,
Hər əl qadirdimi ləkə yumağa?

Təmiz arzuları apardı sellər,
Təbəssüm itəndə, qəm üzə çıxar...
Rüsvət virusuna yoluxan əllər
Çətin ki, sabunla təmizə çıxar...

Özümüz salmışıq borca dünyanı,
Daha insanlara hava, su çatmır.

Yarası qan verir qoca dünyanın,
Elə bil onun da havası çatmır...

Yağış əlac etmir solan güllərə,
Qələbədə nə qədər ağrı, acı var.
Bu çirklə dünyanı təmiz əllərlə
Bilirsən nə qədər ehtiyacı var?!

TACLİ VİRUS VƏ TƏMİZ HAVA

Təmizlik yaradır koronavirus,
Anlaya bilmirik onu biz amma.
Gəlib ki, məhv edən natəmizləri,
Gəlib ki, dünyanı sala nizama...

O, nə "mən öl" bilir, nə də ki "sən öl",
Düşübdür hamının kürkünü birə.
Gəlib hasarları söküb dağıda,
Azman cibgirlərin cibinə girə...

Vaxtı yox kimisə əzizləməyə,
Bu balaca varlıq əsir hirsindən.
Gəlib bu dünyanı təmizləməyə
Barıt üstündən, zavod hisindən...

İnsanı səsləyir insan olmağa,
Deyir ki, öyünmə pul-para ilə.
Deyir ki, pis günə qoyduğun Yeri
Necə təmizləyim mən para ilə?!

Deyir: -Pis işlərin bədəlini sən
İndi öz taxtınla-tacınla ödə!
Bəlkə də gəlib ki, bu taclı virus
Bütün tiranları tacından edə...

O, təmiz olmağı, insan olmağı
Sağalmaz dərdlərə dəvə gətirib.
Hava təmizlənilib o gələcək gündən,
Özünə bir təzə hava gətirib...

Yaxşının öz yeri, pisin öz yeri,
Dünyada hər şeyin öz qiyməti var.
Allahın işinə qarışanların
Qiyamət günündə qiyaməti var...

NİQAB VƏ MASKA

Niqaba lağ edənlər,
Hicabı pisləyənlər
İndi maska taxırlar.
Xırdaca, babbalaca
Virusdanmı qorxurlar?

Bildilərmi boş yerə
Deyilmiş niqab, yaşmaq?
İnsana çox yaraşır
Təmiz adla yaşamaq,
Ləyaqətlə yaşamaq.

Niqab çox ucadayımsız
Kinayəli sözlərdən. -
Qadını qoruyurmuş
Virus dolu gözlərdən...

SÜRÜŞMƏ

Xiffət çəkən dinclik, sevinc taparmı?
Xəbərin var ürəyimin çatından?
Çapıb məni haralara aparmır? -
Düşməriməm qəmin köhlən atından...

İnanmıram hər vətənə yar uya,
Yarımadıq, ömür çatdı yarıya,
Ürəyimə düşən dərin yaraya,
Fayda varmı cəvahirdən, altından?!

Duymursanmı bu nə qar, nə yağışdır? -
Hikmət nuru taleyə bir naxışdır,
Ağcöz insan, bir özünü yığışdır! -
Səda gəlir göyün yeddi qatından!

Sel kükrəyir, dağ sürüşür, nəfəs dəri!
Alınmız yazılıbmış bu qədər!
Günahımız gör böyükmiş nə qədər, -
Yer də qaçır ayağımız altından...

